

„NAJCZĘSTSZE BŁĘDY WYCHOWAWCZE POPEŁNIANE PRZEZ RODZICÓW”

Do **najczęściej popełnianych błędów wychowawczych** zalicza się:

1. Wychowanie rygorystyczne
2. Okazywanie nadmiernej czułości
3. Pochlebstwa i obietnice

Rodzice rygorystyczni kochając dziecko, surowo przestrzegają dystansu między nim a sobą i sądzą, że okazywanie mu czułości i serdecznej troski jest niewłaściwe, czy nawet wręcz szkodliwe .

Każdy przejaw uczucia uznają za oznakę słabości, która przeszkadza w pracy wychowawczej.

Nie doceniają także roli umiejętnego nagradzania i chwaleń dziecka za dobre uczynki.

Uważają bowiem, że grzeczność i pilność powinny być czymś naturalnym i nagrody nie potrzebują. Pożądane są natomiast kary i nagany w wychowaniu dziecka.

Dziecko karane biciem, w poczuciu głębokiej krzywdy i żalu, odsuwa się od swych rodziców, którzy tracą możliwość porozumienia się z nim.

Krańcowo odmienne od wychowania rygorystycznego jest **okazywanie nadmiernej czułości** ze strony rodziców. Przy zbyt wielkiej troskliwości i czulej opiece , dziecko stale jest izolowane od swych rówieśników – i to nie tylko w obawie , że nauczy się niewłaściwego zachowania , ale przede wszystkim z czystego egoizmu rodziców.

Stosunek takich rodziców jest bezkrytyczny. Nie widzą u dziecka żadnych wad ani przejawów egoizmu czy lenistwa.

Jest ono dla nich zawsze słabe, wątłe , bezbronne i dobre. Zawsze stają po jego stronie w razie konfliktu między dziećmi i zawsze uważają je za ofiarę przemocy rówieśników, choć to ono zaczyna kłótnie, wyrwa zabawki i bije młodszych od siebie. Rodzice tacy uważają , że chronią dziecko, wyręczając je w podstawowych czynnościach, a nawet w odrabianiu prac domowych. Dziecko chronione przez rodziców w ten sposób – gdy znajdzie się wśród obcych niczego samodzielnie nie potrafi wykonać, płaci za swoją niezaradność często słabszymi wynikami w nauce.

Złe pojęta miłość do dziecka może przyjmować jeszcze inne formy. Często rodzice **pochlebstwami i obietnicami** starają się zapewnić sobie dobre zachowanie dziecka. Nie są to sposoby właściwe , gdyż uczą wyrachowania, sprytu i interesowności. Czasami dziecko obiecuje być posłuszne, a potem robi matce na przekór , obserwując jakie to na niej robi wrażenie. Podobne trudności mogą mieć rodzice z jedynakiem, przyzwyczajonym do centralnego stanowiska w domu.

Często też niejednakowe traktowanie dzieci przez jedno lub oboje rodziców, usprawiedliwiane różnymi przyczynami, może zmienić zachowanie dziecka i zburzyć dobre współżycie rodzeństwa , zmuszając je do rywalizacji o uczucia rodziców lub pozornego zrezygnowania z nich. Jeszcze bardziej szkodliwe jest wyróżnianie jednego, a nie uznawanie drugiego dziecka. Czasami rodzice nie są konsekwentni i nieustannie zmieniają sposoby wychowywania dzieci.

Niewłaściwy stosunek rodziców powoduje, że dziecko jest pobudzone, sprawia trudności wychowawcze, popada w konflikty z rówieśnikami . Prawidłowe zachowanie dziecka , to prawidłowe wychowywanie przez rodziców od momentu jego narodzin.

BIBLIOGRAFIA

1. Artykuł M. Łobocki „Przyczyny trudności wychowawczych w rodzinie” Lublin 1988r
2. Encyklopedia Pedagogiczna , Fundacja Innowacja, Warszawa 1993r
3. A. Janowski „Psychologia Społeczna a zagadnienia wychowawcze”, Wrocław 1980r
4. H. Smarzyński „Rodzina współczesna jako środowisko wychowawcze”, Wrocław 1978r